

זהו כהנא בנה ממני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודיני הרב
שליט"א

מס' נתיב לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והגותו החשובה מידת חליה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעועדיבנא)

ו. רבנו הקדוש מבאר בתורה זו שע"י שיהודי חושב מחשבות טובות איך לעבוד את השי"ת נעשה לבנו בבחי' "צור לבני" ובבחי' "ולבני חלל בקרבי", וע"י פעולותיו ומדותיו הטובים מתגלה שהוא מקבל עול מלכות שמים שלימה וכו' עיי"ש, איך רבינו הקדוש מקשר ענין תפילה בכוונה בכל הלב לענין הנ"ל?

וזה בחי' (דברים י"א) "ולעבדו ככל לבבכם": איזהו עבודה שבלב, - זה תפילה (תענית ב.), כי תפילה בחינת מלכות דוד, כמו שכתוב (תהלים ק"ט) "ואני תפלה" ועיקר התפילה תלוי בלב, שישים כל לבו עליה, שלא יהיה בבחי' (ישעיה כ"ט) "בשפתם כבדוני ולבם רחק ממני" - כי תפילה שבלב היא בחי' התגלות מלכותו בתוך החלל הפנוי, בתוך המדות בתוך העולמות.

ח. איזה בחינה ותיקון בעולמות העליונים נעשה ע"י כל זה, (ע"י שחושב מחשבות טובות ומתגבר לא לחשוב מחשבות רעות ח"ו)?

וזה בחי' ה"א - כי דל"ת היתה ואיתחזרת ונעשית ה"א, (הכוונה האות ה' היא מורכבת מדל"ת ויו"ד) כי דל"ת הוי"ת - לשון דלה ועניה, - היינו כשמטמטם לבו בטפשות "ואין עני אלא בדעת" (נדרים מ"א), ואז היא בחי' "דלת", וכשמקדש מחשבתו, ולית קדושה פחות מעשרה (מגילה כג:) והיא בחי' יו"ד (תיקון י') שממשיך לתוך הדל"ת ונעשית ה'.

ט. איך מוהר"ן הקדוש זי"ע ועבי"א מבאר ענין המלחמה שיש לבל אחד שיהיה לו מחשבות קדושות ולברוח ממחשבות רעות, לבל מה שכתב רבינו הקדוש כאן?

(חלק מהל' תפילת המנחה ז') ... כי עיקר התשובה של כל אדם הוא שישוב בכל פעם מהמחשבות רעות שנלכד בהם - למחשבות קדושות, כי המחשבה ביד האדם בכל עת ורגע, ושם עיקר הנסיון והבחירה, וזה עיקר התשובה - לשוב במחשבתו ממקום שהוא שם למחשבות קדושות, כאשר שמעתי מפיו הקדוש (סי' ג' תנינא) ואפילו אם נתעה במחשבתו כמו שנתעה, אעפ"כ צריך שיאמין שבכל מה שמנתק עצמו במחשבתו מרע לטוב, הוא יקר בעיני ה' כי הוא ידע יצרנו וכו' ועיקר היצה"ר הם המחשבות כנ"ל וכו'), (כדאי וראוי מאד ללמוד שם בליקוטי הלכות או"ח ח"ב הל' תפילת המנחה ז' כל ההלכה דיבורים מתוקים מדבש ונופת צופים מחיה ומחזק הנפשות כמים קרים על נפש עיפה).

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הצה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - י"ט אדר)

הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל שהיה רבה של ירושלים בדור הקודם, אמר בדרך רמז על המתנה הטובה שהנחיל לנו רבנו ז"ל את ספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן", שזה מרומז בפסוק (תהלים קד, כח) "תתן להים ילקוטין תפתח", סופי תיבות שלהם "נחמון", לרמז שרבנו נתן לנו ספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן".

י. איך מוהרנ"ת הק' מבאר ענין תיקון הה"א שמוכר רבינו הק'?

וזה בחי' תיקון הה"א שהזכיר שם בחי' ה' - דלת הוית וכו' ואין עני אלא מן הדעת וכו', וכשמרחם על עצמו ורואה עניו וואינו מתיאש עצמו מן הרחמים, ומתפלל לה' יתברך בבחי' תפלה לעני כי יעטוף - ואעפ"כ הוא מתגבר בכל מה דאפשר לברוח מהמחשבות רעות וצועק לה' יתברך וכו' שכל זה הוא בחי' תפלת המנחה כנ"ל, עיי"ז עיקר תיקון התשובה כנ"ל, ועיי"ז איתחזרת ואיתעבדת ה' וכו' שזה עיקר בחי' תשובה - לשוב הה"א למקומה (כמ"ש שם אות ו' עיי"ש).

יא. רבינו הקדוש כותב שעיקר התשובה היא לברוח ממחשבות רעות, מה עושים כשח"ו מתגברים המחשבות ובפרט בדור השוך כזה והאוויר מלא נסיונות וכו' ה"י?

כבר פורסם כמה פעמים עצה נפלאה שהשי"ת נתן לנו בדורינו צדיק קדוש וטהור יוסף הצדיק שבדורינו שע"י שמזכירים שמו הקדוש אזי זוכים לטהרת המחשבה, ומבקשים מהשי"ת רבש"ע הצילני בזכות הצדיק ר' אליעזר בן עטיא שליט"א אזי בורחים ונשרפים כל המחשבות הזרות.

ונחזור על הסיפורים בקיצור:

א. הרה"ח ר' י. ג. הי"ו מחשובי תלמידי הרב שליט"א אמר זאת לר' א. ג. הי"ו, ואמר לו אני משתמש בזה הרבה זמן וזה פועל באופן נפלא.

ב. אחד מתלמידי הצדיק אמר זאת להרה"ח ל. מחסידי ברסלב בבורו פארק ואחרי כמה שעות אמר לו מה אומר לך זה פועל נפלא.

ג. אחד מחסידי ברסלב אמר זאת לאחד מחשובי תלמידי מוהרי"מ דושינסקי צוק"ל, ולמחר פגש אותו ואומר לו בהתפעלות זה פועל הפלא ופלא.

ד. קבוצה של בחורים משיבה ליטאית עברו ברחוב שבטי ישראל ואמרו לאחד מתלמידי הרב שליט"א אתה שייך לשובו בניס? דע לך שכל פעם שיש נסיונות של קדושה אנו מזכירים שם של הרב שלכם וזה עוזר לנו למחשבות קדושות.

יב. רבינו הקדוש כותב שע"י שמתפללים בכוונה בכל הלב נתגלה מלכותו יתברך וכו' (עיי"ש באות ב'), איזה בחינה נעשה עיי"ז?

וכשמקים התפילה את בחי' מלכות בבחי' ולעבדו בכל לבבכם, זה בחי' "היא העולה" (ויקרא ו'), בחי' (שה"ש ח') "מי זאת עולה" (הקדמת הזוהר י', ותיקון כ"א ל' ל"ה ס"ט), והם שני בתים: ביתא עילאה וביתא תתאה, שיש לשניהם עליה "כי לא אבוא בעיר עד דבקרבך קדוש".

מוהרנ"ת זי"ע ועיי"א מבאר ענין קדוש ונורא זה באריכות, ונעתיק בעזה"י"ת מה שכותב בסוף דבריו מה שנוגע למעשה למלחמת היצר שעובר כל כל אחד ואחד, וז"ל ... והבן מאד, כי הדברים עמוקים מאד מאד, ורבנו ז"ל קיצר כאן ודיבר הכל ברמז, כמאן דמחוי במחוג, והדברים נכוחים למבין. והעיקר לקיימם כפשוטן, לשמור עצמו מאד ממחשבות רעות, כי מחשבות רעות הם עיקר היצר הרע, בחינת יצירה לביש. על כן צריכין לשמור מחשבתו מאד, ולהכריח עצמו תמיד לחשוב מחשבות טובות, שהם בחינת יצר טוב, ולזכות לעשות על ידי זה מעשים טובים ומדות טובות וכו', ולהתפלל בכונה ולעשות תשובה. ובתחילה צריכין לצמצם התלהבות לבו שלא יבער יותר מדאי, כי צריכין לעבוד את ה' יתברך בהדרגה ובמדה דייקא, ושאר כל הדרכים קדושים וטהורים, ועצות נכונות, שיכולין להוציא מתוך דברי התורה הקדושה הנוראה הזאת. ועוד לאלוק מילין בכל זה, ויתבאר במקום אחר קצת, כי לא יספיקו המון יריעות לבאר דיבור אחד מדיבוריו הנוראים, ודי בזה כעת.

~ הודעה חשובה ~

אפשר לראות את הצדיק כל לילה כתפילת מעריב בשעה 8.00
וכן בשבת קודש בכל התפילות בביהמ"ד ברח' עידו הנביא
(הכניסה לנברים מכביש מס' 1).

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת שמיני-החודש ~ כ"ו אדר ב' תשפ"ד ~ גליון תנ"ו - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מימרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

סו. ויקצף על אלעזר ואיתמר בני אהרן, למה כתוב "על אלעזר ואיתמר", הרי גם אהרן שרף וכו'?

מפני כבודו של אהרן הפך פניו כנגד הבנים וכעס.

סז. "לאמר", למה כתוב לאמר? (שלא שייך מלת "לאמר" אלא אחר 'דיבור', כמו 'וידבר ה' אל משה לאמר' - עפ"י גור אריה, וע"י שי למורא ההסבר לזה).

לאמר - אמר להם השיבוני על דברי.

סח. "מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש", וכי חוץ לקודש אכלוה? והלא שרפוה ומהו אומר "במקום הקודש"?

אלא אמר להם שמא חוץ לקלעים יצאה ונפסלה - "כי קודש קדשים היא" ונפסלת ביוצא (שקודש קדשים שיצא חוץ לקלעים של חצר המשכן נפסל), והם אמרו לו "לאו", אמר להם הואיל ובמקום הקודש היתה, מדוע לא אכלתם אותה.

סט. "ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה'", למה אמר להם משה זאת?

שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים, (ואינם יכולים להחמיר על עצמם ולא לאכול באנינות, לכן אמר להם שחייבים הם לאכול, כי הכפרה תלויה באכילתם - עפ"י באר מים חיים).

ע. "לשאת את עון העדה", מה לומדים מזה?

מכאן למדנו ששעיר ראש חודש היה שהוא מכפר על טומאת מקדש וקדשיו, שחטאת שמיני וחטאת נחשון לא לכפרה באו, (הכוונה לא לכפרת טומאת מקדש וקדשיו כי לשון נשיאות עון לא מצינו אלא בטומאת קדשים כדכתיב (שמות כ"ח ל"ח) ונשא אהרן את עון הדשים... ולא יקרבו... לשאת חטא וכן פסוקים הרבה, אבל חטאת שמיני בא לכפר על מכירת יוסף דכתיב [בראש"ת ל"ז ל"א] וישחטו שעיר עזים, ושעיר נחשון בא לכפר על קבר התהום טומאת ספק, כמו שכתב רש"י בפרשת נשא [במדבר ז' ט"ז] - עפ"י משכיל לדוד).

עא. "הן לא הובא את דמה אל הקודש" וגו', מה רוצה לומר בזה?

שאלו הובא היה לכם לשרפה, כמו שנאמר "וכל חטאת אשר יובא מדמה" וגו' (לשון הכתוב ויקרא ב')

סא. "ואת שעיר החטאת פָּרַשׁ פָּרַשׁ מִשֶּׁה" וגו', איזה שעיר חטאת?

שעיר מוספי ראש חודש, (וכמו שמפרש רש"י להלן [בפסוק י"ז] מזה שכתוב "ואותה נתתי לכם לשאת את עון העדה", ושעיר ראש חודש הרי מכפר על עון טומאת מקדש וקדשיו - עפ"י גור אריה).

סב. כמה שעירי חטאת הקריבו ביום זה?

ושלשה שעירי חטאת קרבו בו ביום, (א) שעיר עיזים, (ב) ושעיר נחשון, (ג) ושעיר ראש חודש - ומכולן לא נשרף אלא זה.

סג. ולמה נשרף?

ונחלקו בדבר חכמי ישראל (ספרא, זבחים דף ק"א:): יש אומרים מפני הטומאה שנגעה בו נשרף, ויש אומרים מפני אנינות נשרף (שהיו אוננים על מיתת שני בני אהרן).

סד. למה רק שעיר ראש חודש שרפו מפני אנינות?

לפי שהוא קדשי דורות, אבל בקדשי שעה סמכו על משה, שאמר להם במנחה "ואכלוה מצות" (לעיל פסוק י"ב).

סה. "פָּרַשׁ פָּרַשׁ", למה כתוב שתי דרישות?

שתי דרישות הללו, מפני מה נשרף זה (השעיר של ר"ח - עפ"י ר"א מזרחי), ומפני מה לא נאכלו אלו (הכוונה על שאר החטאות מפני מה לא נאכלו היום אבל המתנינום מונחים עד הערב, שאע"פ שהם נאכלים ליום ולילה, היה להם להיות זריזים לאוכלם כולם או מקצתם בו ביום - ע"פ ר"א מזרחי שתיקן ע"פ הנוסחא בגמרא שגורסין - מפני מה "לא" נאכלו אלו, אבל הגור אריה כתב שיש לגרוס "ומפני מה נאכלו אלו" שהיא הנוסחא של "תורת כהנים" מפני שרש"י מפרש כאן לפי פשוטו לא כפי הנוסחא שבגמרא, ויהיה הפירוש כך: א) מפני מה נשרף זה של ראש חודש. ב) אם משום שאתם אוננים שרפתם ולא אכלתם את של ראש חודש א"כ למה אכלתם את שאר החטאות - וע"י עוד שי למורא) כך הוא בתורת כהנים (רש"י מדגיש זאת כדי לומר שזה שפירש הוא לפי התורת כהנים ולא כפי הנוסחא שבגמרא וכנ"ל - שי למורא).

היום - אבל אנינות לילה מותר, שאין אונן אלא ביום קבורה.

פ. "היטב בעיני ה'", מה אמר לו בזה?

אם שמעת בקדשי שעה, אין לך להקל בקדשי דורות, (כלומר אם שמעת ששעיר עיזים אשר לעם ושעיר נחשון שהם קדשי שעה מותר לאכלם באנינות, אין לך להקל בקדשי דורות, כלומר בשעיר ראש חודש ולהתיר אכילתו באנינות - ספר זכרון).

פא. "וישמע משה וייטב בעיניו", מה משמיענו בזה?

הודה, ולא בוש לומר לא שמעתי.

פב. "וידבר ה' אל משה ואל אהרן וגו', מה פירוש הכתוב?

למשה אמר שיאמר לאהרן, (כך פירושו בכל מקום שנאמר "אל משה ואל אהרן", וכמו שפירשו בתחילת ספר ויקרא, ועי' עוד שי למורא).

פג. "לאמר אליהם", למי?

לאמר אליהם - למשה אמר שיאמר לאלעזר ולאיתמר.

פד. או אינו אלא לאמר לישראל?

כשהוא אומר "דברו אל בני ישראל" הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים "לאמר אליהם", לבניו לאלעזר ולאיתמר, (עי' שי למורא למה הזכיר רש"י שוב "לאלעזר ולאיתמר").

פה. "דברו אל בני ישראל", למה כאן אמר השי"ת שכולם גם אהרן וגם אלעזר ואיתמר יאמרו זאת לבני ישראל?

את כולם הוזהר להיות שלוחים בדבר זה, לפי שהשוו בדמימה וקבלו עליהם גזירת המקום מאהבה.

פי. "זאת החיה אשר תאכלו" וגו', הרי מדובר כאן גם בבחמות, ולמה כתוב "חיה"? (והו"ל אמרו שחיה בכלל בחמה אבל לא מצינו שבהמה בכלל חיה, עי' שי למורא בשם לבוש האורה).

זאת החיה - לשון חיים, לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להיות חיים, לפיכך הבדילם מן הטומאה וגזר עליהם מצוות, ולאומות העולם לא אסר כלום.

פז. מה מביא רש"י כדי להבין דבר זה?

משל לרופא שנכנס לבקר את החולה וכו' כדאיתא במדרש רבי תנחומא. (זה לשון המדרש במלואו - משל למה הדבר דומה, לרופא שהלך לבקר שני חולים, ראה אחד מהם שהיה בסכנה, אמר לבני ביתו תנו לו כל מאכל שהוא מבקש, ראה האחר שעתידי לחיות, אמר להם כך וכך מאכל יאכל וכך וכך לא יאכל, אמרו לרופא מה זה לזה אתה אומר יאכל כל מאכל שהוא מבקש ולאחר אמרת לא יאכל כך וכך, אמר להם הרופא לזה שהוא לחיים אמרתי לו זה אכול זה לא תאכל, אבל אותו שהוא למיתה אמרתי להם כל מה שהוא מבקש תנו לו שאינו לחיים, וכך הקב"ה, התיר לגויים השקצים והרמשים, אבל ישראל שהם לחיים אמר להם "והייתם קדושים כי קדוש אני", "אל תשקצו את נפשותיכם", "את זה תאכלו, ואת זה לא תאכלו", "לא תטמא בהם ונטמתם בהם", למה שהם לחיים, שנאמר "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום", - שי למורא).

כ"ג] "וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף".

עב. "אכול תאכלו אותה", מה הכוונה?

היה לכם לאוכלה אף על פי שאתם אוננים.

עג. "אכול תאכלו אותה בקודש" כ"אשר צויתי", היכן ציוה להם שיאכלו בקודש?

כאשר צויתי - לכם במנחה, (כפי שאמר להם לענין אכילת קרבן המנחה, ככתוב [לעיל י"ג] "ואכלתם אותה במקום קדוש" [אבל חזה התנופה ושוק התרומה היא קדשים קלים ונאכל בכל מחנה ישראל, כפי שביאר רש"י לעיל בפסוק י"ד ולכן אין להביא ראיה שיהא מותר לאכול קדשי קדשים באנינות] וזה שפירש"י "כאשר צויתי" - במנחה - עפ"י ר"א מזרחי).

עד. "וידבר אהרן אל משה" וגו', למה כתוב "וידבר אהרן" ולא "ויאמר אהרן"?

אין לשון "דיבור" אלא לשון "עז", שנאמר (במדבר כ"א ה') וידבר העם וגו'.

עה. אפשר משה קצף על אלעזר ועל איתמר ואהרן מדבר?

הא ידעת שלא היתה אלא מדרך כבוד, אמרו אינו בדין שיהא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו בדין שיהא התלמיד משיב את רבו, יכול מפני שלא היה באלעזר להשיב, תלמוד לומר (במדבר ל"א כ"א) "ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא" וגו', הרי כשרצה דיבר לפני משה ולפני הנשיאים (ורש"י מסיים) זו מצאתי ב"ספרי" של פנים שני, (כלומר יש עוד ספר אחר הנקרא "ספרי" אבל יש בו פנים שונות מ"ספרי" שלנו - באר מים חיים - והוא ה"ספרי זוטא" על ספר במדבר).

עו. "הן היום הקריבו את חמאתם ואת עולתם לפני ה'" וגו', מה הוא אומר?

אלא אמר להם משה שמא זרקתם דמה אוננים, (כלומר אחר מיתת נדב ואביהוא שאתם אוננים - ע"פ ר"א מזרחי) שהאונן שעבד חילל (ולפיכך לא אכלתם אותה, מפני שחשבתם שהיא מחללת ופסולה, [אבל כיון שאכילת הקרבנות ביום הזה היתה הוראת שעה, היה לכם לאכול את החטאת ולא לשריפה] - ע"פ ר"א מזרחי), אמר לו אהרן וכי הם הקריבו - שהם הדיוטות - אני הקרבתי שאני כהן גדול ומקריב אונן, (וא"כ לא זה הטעם שנשרף בשביל שזרקו דם אוננין).

עז. "ותקראנה אותי כאלה", למה כתוב "... כאלה", ולא כתוב "ותקראנה אותו אלה"? (ע"פ ר"א מזרחי).

אפילו לא היו המתים בני אלא שאר קרובים שאני חייב להיות אונן עליהם "כאלו", כגון כל האמורים בפרשת כהנים (ויקרא כ"א ב-ג) שהכהן מטמא להם.

עח. "ואכלתי חמאת היום" וגו', מה הכוונה?

ואם אכלתי (פירוש ואם אכלתי היום חטאת ראש חודש שהוא קדשי דורות - עפ"י חזקוני), הייטב וגו'.

עט. "היום", למה אמר "היום"?

תפילות ממזרינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

אָנָּא ה' עֲשֵׂה אֶרֶץ כְּכֹחוֹ, מִכִּין תִּבְל בְּחֻכְמָתוֹ, וּבִתְבוּנָתוֹ נִטָּה שְׁמִימִים, "הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרֹךְ וּבַמַּיִם עֲוִים נְתִיבָה", בְּדַעְתְּךָ תְּהוֹמֹת נִבְקְעוּ וּבִגְאוּתְךָ שְׁחָקִים. אַתָּה הוֹצֵאתָנוּ בְּחַג הַפֶּסַח הַקְּדוֹשׁ וְהַנִּפְלָא הַזֶּה מִכָּל הַמִּצְרִים כְּמִסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים, כְּמִלְחָמָה בְּיַד הַזֶּקֶה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה, בְּעִמּוּד עֵזָן יוֹמָם וּבְעִמּוּד אֵשׁ לַיְלָה, מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ ה', רַבּוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, "נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ, אֲגִידָה וְאִדְבָּרָה, עֲצֻמוֹ מִסְפֵּר", אֵיךְ אֲשָׂא פָּנַי אֵלֶיךָ בַּיּוֹם קְדוֹשׁ וְנִזְרָא זֶה, אֵיךְ אָרִים רֹאשִׁי מוֹל גְּדֹל הַסְּדֵיךָ, אֲשֶׁר גְּמַלְתָּ עָמִי מִיּוֹם שֶׁהֶאֱצַלְתָּ נִשְׁמָתִי וְהֶעֱבַרְתָּ אוֹתָהּ דְרֹךְ כָּל מִינֵי עוֹלְמוֹת, כְּדֵי לְזַכּוֹתֵנִי לְהַגִּיעַ לְתַכְלִית הַנִּצְחִי, לְהַגִּיעַ לְהַשְׁגַּת פְּנִים בְּפָנִים, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּ אֶת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ "בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה", כִּי כָּל תַּכְלִית יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְמַעַן נִקְבַּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵינוּ וּבְגִלְתָּ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵינוּ הוֹפְעֵת, פְּנִים בְּפָנִים עִמָּנוּ דְבַרְתָּ, וּדְבַרְתָּ שְׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ חַל וְזַע מִפְּנֵיךָ, מִיְצִיאַת מִצְרַיִם וְעַד מִתַּן תּוֹרָה. וְעַתָּה בְּהַתְקַרֵּב הַלִּילָה הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לֵיל הַפֶּדֶר רַעוּא דְרַעוּיָו, אֲנִי עוֹמֵד נִרְעָשׁ וְנִפְחָד מוֹל עֲצֻמַת הַסְּדֵיךָ וּפְלִאֵיךָ הַמַּתְחַדְשִׁים בְּכָל הוֹר וְדוֹר וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, וְכָל עֲשֵׂתוֹנֹתֵי וּמַחְשְׁבוֹתֵי נִסְעָרִים עָלַי, כִּי בּוֹ נִשְׁפָּעִים כָּל הַמַּחֲוִין, וּבּוֹ אוֹכֵל לְקַבֵּל תְּבוּנָה חֲדָשָׁה וְדַעַת נְכוֹנָה לְעַבְדְּךָ בְּאַמְתּוֹת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה, בּוֹ אוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי, לְבַעַר אֶת הַחֲמוּץ מִכָּל גְּבוּלֵי וְלַחֲסִירוֹ מִלְּבִי בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת שְׁאֵין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, כִּי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת בְּלִילָה זֶה לְתַקֵּן חַטָּא עַץ הַדַּעַת בְּשְׁלָמוֹת וּלְכַפֵּל אֶת גְּזֵרַת הַמִּיִּתָּה מִן הָעוֹלָם.

ה'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי פֶתַחֲוֹן פֶּה לְעִמּוֹד לְפָנֶיךָ, בּוֹשׁ וְנִבְלָם אֲנִי מוֹל הַדְּרַת קִדְשְׁךָ, כִּי כְּבָר עָבְרוּ עָלַי לֵילוֹת סֶדֶר לְלֹא שׁוּם הַתְּעוֹרוֹרוֹת וְיִצְאָתִי מֵהֶם לְלֹא שׁוּם הַתְּעִלוֹת, לֵילוֹת שֶׁבָּהֶם כְּבָר יִכְלַתִּי לְזַכּוֹת לְכָל הַמַּעֲלוֹת וְאִף לְתַחִית הַמַּתִּים. אָנָּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְצוֹן, בְּעַל הַרְחִמִים, אֶחָד יְחִיד וּמְיֻחָד, הַבּוֹרֵא לִילָה זֶה עוֹד קִדָּם הַבְּרִיאָה, וְהַמּוֹרִיד בּוֹ בְּכָל שָׁנָה מַל שֶׁל תַּחֲוָה, מַל שֶׁבְרָךְ בּוֹ בַּעַת הַזֹּאת בְּחִיר הָאֲבוֹת, מַל שֶׁכָּל עֵינַי יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ אֱלֹו מְיֻחָלוֹת, אָנָּא רְחוּם וְחַנּוּן מְלֹא רַחֲמִים, הַשְׁקִיפָה עָלַי בְּהַמְלָכָה מְמַעוֹנִים, בַּיּוֹם בּוֹ כְּפָלִים לְתוֹשִׁיבָה לְמַעוֹנִים, בַּיּוֹם שֶׁאַתָּה מוֹרִיד מַל שֶׁל תַּחֲוָה הַמַּתִּים.

אָנָּא ה' אֱלֹוֵי קִדָּם מְעוֹנָה, מְכוֹנֵן שְׁמִימִים בְּחֻכְמָה, מִכִּין תִּבְל בְּתְבוּנָה, בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמֹת נִבְקְעוּ, וּבִגְאוּתוֹ שְׁחָקִים, עוֹשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, מְשַׁרְתָּיו שְׂרָפִים, וְרֹאָתוֹ עַל שְׁנֵאֵנֵי שַׁחַק, שְׁלוּחָיו אֲרָאֵלִים, מִה יַעֲזוּ אֲנוּשׁ שׁוֹכֵן רְמָה, לְהַכְנִס לְלִיל סֶדֶר לְלֹא עֲרֹךְ תַּחֲוָה, אֵיךְ אֲשָׂא פָּנַי מוֹל הַדְּרַת קִדְשְׁךָ, אֵיךְ אָרִים רֹאשׁ מוֹל אֵין סוּף הַסְּדֵיךָ, אֲשֶׁר גְּמַלְתָּ עָמִי, מִיּוֹם שֶׁהֶאֱצַלְתָּ נִשְׁמָתִי, וְהֶעֱבַרְתָּה בְּרַב דְּרָכִים לְזַכּוֹתָהּ לְעַבְדְּךָ, שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הוֹשִׁיעָה נָא, רְחוּם וְחַנּוּן הַמְּרַחֵם לְכָלִי סוּף, בְּהַתְעַשֵּׂף עָלַי רַחֲמֵי לְפָנַי גּוֹלָה עֲמֻקוֹת, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל לְבָבִי, יְדַעְתָּ כִּי בְּפָנַי הַלִּילָה הַזֶּה אֲנִי נִרְעָשׁ וְנִפְחָד, לְכִי הוֹמָה בְּקִרְבִּי, כִּי בּוֹ פֶתַחְתָּ לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַרְקוּעִים, בּוֹ בְּרַכְתָּ אֶת בְּחִיר הָאֲבוֹת בְּמַל תַּחֲוָה מְמַרוּמִים.

אֵין לִי פֶתַחֲוֹן פֶּה לְעִמּוֹד לְפָנֶיךָ, בּוֹשׁ וְנִבְלָם אֲנִי מוֹל רוּמְמוֹת הַדְּרֹךְ, עַל שֶׁהֶחְמַצְתִּי לֵילוֹת הַנִּמְשָׁכִין מַעֲתִיק דַּעְתִּיקוֹן, סְתִימָא דְכָל סְתִימִיּוֹ, רַעוּא דְכָל רַעוּיָו, לֵילוֹת שְׂאָם בָּהֶם הֵינְנוּ מַתְעַלִּים, הֵינְנוּ כְּבָר זוֹכִים לְתַחִית הַמַּתִּים.

אָנָּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְצוֹן בְּעַל הַרְחִמִים, אֶחָד וּמְיֻחָד, בְּרֹאָת לִילָה זֶה עוֹד קִדָּם הַבְּרִיאָה, וְטַל שֶׁל תַּחֲוָה בּוֹ אַתָּה מוֹרִיד בְּכָל שָׁנָה, רְחוּם וְחַנּוּן מְלֹא רַחֲמִים, הַשְׁקִיפָה עָלַי בְּהַמְלָכָה, בַּיּוֹם שֶׁאַתָּה מַפְלִיא תוֹשִׁיבָה לְבְרִיּוֹתֶיךָ, בַּיּוֹם שֶׁאַתָּה מוֹרִיד מַל לְהַחֲיוֹת עוֹלְמְךָ.

אָנָּא, אָבִי, אַב הַרְחִמִים, מְשַׁכְּנוּ בְּלִנּוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּרַצוֹן עוֹ, כְּכֹסְפִים אֲמַתִּיִּים בְּתַשׁוּקָה גְּדוֹלָה, עַד שֶׁתַּכְלֶה נִפְשִׁי בְּלִילָה הַזֶּה לְרוּץ אַחֲרֶיךָ, נִכְסְפָה גַם פְּלָתָה נִפְשִׁי לְחֻצְרוֹתֶיךָ, שְׂאֵרִי גַם בְּשָׂרִי וּכְמוֹהוּ אֵלֶיךָ, לְכִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל הוֹי, בַּיּוֹם זֶה יַעֲלֹוּ כְּלִיּוֹתַי, כָּל רַמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי, בַּיּוֹם שֶׁבּוֹ מְגֻלוֹתַי תִּמְשַׁנֵּי, וּבְגוּף קְדוֹשׁ מִזֵּן עֲדָן תּוֹכְנֵנִי, כְּאֲשֶׁר זָכָה רַעוּא מְהִימָנָא בְּשֹׂאֵל בְּנֵיךְ שְׁלַחְתּוֹ, כְּאֲשֶׁר שָׁבָה אֵז בְּכַשְׂרוֹ, נִחְפָּד לְבוֹ לְלֵב בְּשָׂר אֵלֶיךָ, וְנִכְמַשׁ בְּפָמִים אַחֲרֶיךָ, עַד אֲשֶׁר עָלָה לְקַבֵּל תּוֹרָתְךָ, עָלָה אֵל הַיְכָלוֹת קְדְשְׁךָ.

(מתוך תפילה לעני פסח)

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "ויסוף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק מכבס נשמתו - בדמעות שלישי

ב' אלפים-תקס"ג) סיפור נורא זה סיפר הרה"ח ר' א. ב. הי"ו ששמע זאת מבעל המעשה, לפני כחמש עשרה שנה נתעוררו קבוצה של שלש בחורים מעיר קרית ספר שהם רוצים להכנס למורינו הרב שליט"א, והם הגיעו לירושלים עיה"ק ועמדו ליד הדלת והתחילו לומר תיקון הכללי שהשי"ת ירחם עליהם והצדיק יפתח את הדלת, וכך עמדו אצל הדלת והתפללו וכשעבר איזה זמן וראו שהצדיק לא פותח הלכו שני בחורים אבל אחד התעקש ונשאר עומד ליד הדלת - והנה תיכף כשהשנים הלכו פתאום הדלת נפתחת והצדיק מופיע ומכניס אותנו לבית ותופס את ידו ומסתובב איתו 3 פעמים סביב השולחן, והבחור פרץ בבכי סוער בדמעות שלישי והרב שליט"א אומר לו אתה יכול כבר ללכת והנ"ל יוצא וממשיך לבכות ואינו יכול לעצור את שטף הדמעות וכך הוא ממשיך לקרית ספר, וחבריו שואלים אותו מה קרה מזה הבכיות האלו - ואמר להם דעו לכם בזמן שהרב שליט"א הסתובב איתי סביב השולחן פתאום נזכרתי כל מה שעבר עלי מיום עמדי על דעתי וכל מה שנכשלתי חטאתי עויתי פשעתי וכו' ונתעוררתי בתשובה עמוקה ואיני יכול לעצור את שטף דמעותי.

שלש שעות בדמעות שלישי - "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם"

ב' אלפים-תקס"ד) סיפור הרה"ח ר' י. מ. ס. הי"ו שהרבנית תחי' סיפרה פעם ראתה איך שהרב שליט"א מסתובב סביב השולחן ואומר הפסוק "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם" בדמעות שלישי, (יש לציין ולבאר סיפור זה שח"ו לחשוב שהצדיק מתלונן על הטירחה וכו' שיש לו מנשמות ישראל ח"ו כי הרי משה רבנו ע"ה גם אומר זאת ואי אפשר לשער ולתאר הרחמנות שיש לצדיקים על נשמות ישראל, אבל זה לעורר אותנו כמה הצדיק מוכן לסבול ולקחת יסורים על עצמו בשבילנו ועי"ז נשמור על עצמנו להיות יהודים כשרים ונאמנים להשי"ת ולתורתו הקדושה ושהצדיק לא יצטרך לסבול עבורינו ח"ו.

הרב שליט"א מגיע לקבר שמעון הצדיק - לחזק אותו

ב' אלפים-תקס"ה) וסיפור עוד הרה"ח ר' א. ב. הי"ו פעם היה במצב שהיה צריך ישועה גדולה וממש הרגיש שנפשו מרה לו מאד ורק הצדיק יכול לחזקו והגיע במיוחד לירושלים עיה"ק לביתו של מורינו הרב שליט"א ועמד ליד הדלת והיה לו בכיס 10 אגו' והכניסו לקופה שליד הדלת ודיבר ושפך מר לבו להשי"ת שהצדיק יחזק אותו, והלך לקבר שמעון הצדיק והתפלל להשי"ת, והנה הוא שומע רעש בחוץ אנשים רצים במהירות והרגיש שזה הרעש הוא שמורינו הרב שליט"א מגיע והרבה אנשים רצים אחריו, והצדיק נכנס לתוך המערה עד אמצע המדרגות ואמר תיקון הכללי ואף אחד לא העיז לגשת להרב שליט"א והנה הרב שליט"א פונה אליו ומחזק אותו השי"ת יעזור ... כמה כסף אתה זקוק עשר אלף יספיק לך? וכו' אל תדאג וכו' והרב שליט"א חוזר, ור"א נדהם מעוצם התגלות רוח"ק העצום של הצדיק איך שידוע כל מה שעובר עליו.

"הצדיק נותן לו נשמה חדשה" - "שיר השירים בדמעות שלישי"

ב' אלפים-תקס"ו) סיפור הרה"ח ר' א. ב. נ"י (העתק מגליון התחדשות חודש אדר) ... הגיע השעה שתיים עשרה בצהריים הרב שליט"א אוחז בידי ונעמד ליד השולחן והרב שליט"א מתחיל לומר את "שיר השירים" מילה במילה, בשאגות ובהתלהבות אין סופית, אט אט הניגון החל לחדור ללב האבן והלב הולך ומתנמס לו אל מול שטף הרגשות תוך כדי אמירת שיר השירים בשיא ההתעוררות התחלתי לבכות וכל פסוק ופסוק הבכי רק מתגבר ואני מרגיש שהרב שליט"א מנקה אותי מכל מה שעבר עלי ונותן לי נשמה חדשה ממש אחרי לפחות שעה שאנחנו קוראים שיר השירים בבכיות עצומות הרב שליט"א מסתכל עלי בעיניו הקדושות ומבעד לדמעות הרב שליט"א אומר לי עם מאור פנים מיוחד "עוד הפעם", התחלנו לומר שוב את שיר השירים והבכי מטלטל את גופי ולא נפסק אין מציאות בעולם לתאר במילים את מה שהרגשתי באותו זמן (ר' א. ב. מספר הנסיעה שלו למורינו הרב שליט"א בזימבבואה).

הרב שליט"א הציל אותו מלאכול בתענית אסתר - (העתק מגליון התחדשות הנ"ל)

ב' אלפים-תקס"ז) מספר הרה"ח ר' נ. מ. נ"י ... יצאתי מהארץ עם ב"ב לזימבבואה להיות בצילו של מורינו הרב שליט"א בחג הפורים, לאחר הנסיעה הארוכה של למעלה מ-24 שעות הגענו לאחד המלונות בבולוואיו בבוקרו של יום חמישי - תענית אסתר מוקדם. על השולחן במלון היו מונחים פירות, מריבוני הנסיעות וטרדות הדרך הגוף דרש את שלו ושכחתי כי היום הוא צום תענית אסתר מוקדם, הייתי על הקו עם עידן - גיסו של ירון ימין, ותוך כדי השיחה

לקחתי אחד מהפירות שהיו שם כשבדעתי לאוכלו, לפתע אני שומע את הרב שליט"א דרך הקו אומר לעידין: "תגיד להם שצום היום" ... בזכות ראייתו המופלאה של מורינו הרב שליט"א זכיתי לצום את תענית אסתר במלואה.

"וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך" - גוי עומד חמש שעות ומסתכל על הצדיק

וישמעו רחוקים ויבואו ... ויתנו לך כתר מלוכה

עבודת ה' בכוחות עילאיים- (סיפורים מהגלות מזיבבואה העתק מגליון החדשות הנ"ל)

ב' אלפים-תקס"ט) מספר ר' א. ל. הי"ו .. בשלב מסויים התחיל לרדת גשם בסוואנה, המשיכו ללכת, אחד הבחורים מהעובדים של ירון אמר **לרב שליט"א** שיכנס לתוך איזה בקתה של איזה כושים שם עד שיבואו לאסוף את הרב שליט"א, הרב שליט"א התבטל אליו ונכנס, אבל אחרי חצי דקה הרב שליט"א המשיך ללכת בגשם לשיר שירים לומר דברי תורה כאילו אין עולם, אחרי זמן מה הרב שליט"א נעמד לתפילת מנחה בגשם, אחרי עמידה הרב שליט"א המשיך ללכת תוך כדי שירת 'למנצח בנגינות', מרוב הגשמים הדרך בסוואנה כבר נהייתה במקום אדמה קשה, בוצית ומימית, בהשראה הזו הרב שליט"א התחיל לשיר "כי תעבור במים" ... כך המשכנו ללכת עוד כחצי שעה בגשם סוחף אז מצאו אותנו והחזירו אותנו לבית. כשחזרנו היינו כולנו סחוטים עד לשד עצמותינו מהגשמים העזים שירדו בסוואנה, הרגשנו ממש כמו אחד שקפץ לטבילה עם כל הבגדים. כשחזרנו, במקום לשבת מול האח ולהתייבש, קפץ הרב שליט"א ישר למקוה, ולאחר שיצא מהמקוה הרב התחיל לשיר 'באהל הנמתח בדרי מעלה מראה כהן...' וביקש את המחזור של יום כיפור וכך במשך שעה ארוכה שרנו בחיות אין סופית בהתרגשות עצומה, לאחר מכן הרב שליט"א מסר שיעור לאנשי שלומינו דרך הטלפון בכזה אש להבה שאין לתאר! למחרת יום שני ח' אדר ב' בשעות הבוקר נפרדתי מהרב שליט"א, לפני שיצאתי מהבית אמרתי לרב שאני רוצה לומר יחד איתו 'צשמת כל חי' על הזכות שזכיתי להיות במחיצתו, תוך כדי הרב שליט"א התחיל לשיר 'בפי ישראלים...' למעלה משעה ואיני מגזים בכך! ואם היה אפשר היה נראה שהיינו ממשיכים לרקוד עד עכשיו, הבעיה היתה שהשעה דחקה וכבר הוצרכו לקחת אותי לעבר שדה התעופה.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

מדברי הרה"ק מסקולען זי"ע ועכ"ל"א

(ליומא דהילולא כ"ה אדר ב')

צריך להתנקות מכלי הטכנולוגיה, ולנקות גם את הבית. נגעי בתים' הכוונה לכלים הטמאים. אף אחד אינו יכול לומר שהוא נוהג כשורה בעוד שבני ביתו רחוקים מזה, וכמאמר חז"ל "אשתו כגופו", שאם היא לא נוהגת כשורה, אזי זה מעורר עליו בעצמו ג"כ לוקה ע"ז, גם אם הוא נוהג כיהודי טוב, אם היא משתמשת בכלים טמאים זה לא שווה כלום, כי בזה תלוי עיקר קיום התורה.

צריך לדעת שכל הצרות מגיעים מכלים אלו, המחלה הנוראה רח"ל באה מזה, זה מביא מחלות, הרי כל יום יש קרבנות מהמחלה הנוראה רח"ל, וכל זה בא ע"י הכלים, וצריך להציל. אנחנו במלחמה עם הקליפות, מלחמת ה'. הסבים והסבתות אין להם מנוחה בעולם העליון ע"י הכלים של צאצאיהם, הם מתאוננים ובוכים על צאצאיהם שהם יצאו מכלל צאצאיהם, הם נעקרים חלילה מהשורש, אין להם זכות אבות, הנשמות מקוננות על ילדיהם ועל נכדיהם, כי הם סובלים מהם שם בעולם העליון.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'